روزنامه شرق

یکشنبه ۲۴ اردیبهشت ۱۳۸۵ ■ ۱۶ ربیع‌الثانی ۱۴۲۷ ■ ۱۴ مه ۲۰۰۶

سال سوم ■ شماره ۷۵۹ ■ ۲۸ صفحه ■ ۱۵۰ تومان

ویرایش اول چرک‌نویس است

گفت‌وگو با سرویراستار دانشنامه ایران

گفتم چاپ «دانشنامه ایران» درخور چنین کار عظیمی نیست، گفت چرا کاغذش را نمی‌گویی، آنکه بدتر است. گفتم نمودار صفحه چهار خیلی بی‌سلیقه تنظیم و چاپ شده است، گفت دلت خوش است! برو جدول مربوط به مدخل اتحاد جماهیر شوروی را ببین تا اشکت درآید. گفتم اینجوری نمی‌شود آقا! شما تشریف بیاورید این طرف میز انتقاد کنید، من می‌روم آن طرف از دانشنامه دفاع می‌کنم. بالاخره این کار اولین دایره‌المعارف جامع درباره . . .

صفحه ۱۵

تهران پیش از ما بی‌برنامه بود

گفت‌وگو با مهدی چمران رئیس شورای شهر تهران

قصه خیلی تکراری و ساده است. شورای شهر دوم هم مثل گذشتگان خود باید دست از سر مدیریت تهران بردارد و میدان رقابت را به سومین دوره بسپارد. این سه سالی که ۱۵ نفر آبادگرانی تهران را به تجربه گذاشتند هزینه‌های بسیاری در فهرست خرج و مخارج پایتخت ثبت شد که یکی همین منوریل بود، قطار شهری پرسروصدا که هنوز مثل ولیعهد طلسم شده تاج شاهی را تجربه نکرده است. پرهیاهوتر از منوریل بعضی مصوبات شورا بود که هر یک سرنوشت نامحتومی . . .

صفحه ۲۱

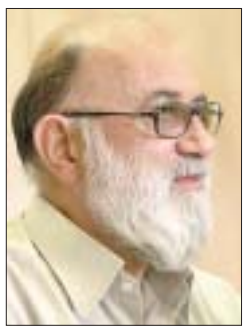

اعتراض به نوسازی تهران

۵۰۰ خانه ارزان قیمت توسط شهرداری ساخته می‌شود

گروه اجتماعی، مهدی افروزمنش: پشت تصویر خندان قالیباف که رو به مجری مراسم کلنگ‌زنی نوسازی بخشی از بافت‌های فرسوده منطقه ۱۵ تهران در انتظار دعوت برای سخنرانی بود پیرمردی آشفته و عصبانی فریاد می‌زد و دست‌هایش را عصبی تکان می‌داد و این آخرین امیدهای پیرمرد برای حفاظت از ماحصل «یک عمر جان کندن» بود. پیرمرد خودش را با خانه فرسوده‌اش مقایسه می‌کرد و بی‌توجه به جایگاهی که شهردار تهران و برخی از شهرداران مناطق ایستاده بودند به خبرنگاری می‌گفت: «من هم از ریخت و قیافه افتاده‌ام بیایند و ما را هم بکشند تا راحت شویم.» رسول که اهالی «حاجی» صدایش می‌کردند یک کارگر ساده است، ۶۸ ساله، با مو و محاسن سفید که به گفته خودش پس از سال‌ها «عرق ریختن» موفق به خرید خانه‌ای شده که امروز شهرداری بر آن دست گذاشته است. داد و بیدادهای حاجی همراهی دیگران را نیز به دنبال دارد. «اصغرآقا» ۵۵ساله با همسر و پنج فرزندش در کوچه خوش‌اخلاق محله اتابک زندگی می‌کند. او در یک خانه ۳۰ متری دو طبقه زندگی می‌کند و ساعاتی بعد از اتمام مراسم به «شرق» می‌گوید: «شهرداری می‌خواهد خانه ۳۰ متری و حاصل ۴۵ سال کار کفاشی‌ام را متری ۳۵۰ هزار تومان با همه چیز یعنی آب، برق و گاز بخرد.» ادامه می‌دهد: «یکی نیست بگوید با پولی که به من می‌دهند باید چه کار کنم، کجا خانه‌ای برای خرید پیدا کنم، آیا فکر کرده‌اند که باید اجاره‌نشین شوم یا اینکه به ورامین بروم.» او که همگی فرزندانش بالای ۱۶ سال سن دارند می‌گوید: «چاره‌ای جز فروش خانه نداریم. شهرداری چند روزی است که چند خانه در اطراف ما را خراب کرده و مصالح در سطح کوچه انباشت شده‌اند. چند روزی می‌شود که در خاک زندگی می‌کنیم.» اصغرآقا که اول انقلاب در پی طرح دولت در مورد دادن زمین به خانواده‌های ۷نفره بچه‌دار شده است، تلفنی به شرق می‌گوید: «زمین اول انقلاب که هیچ وقت به ما نرسید حالا همین خانه را هم شهرداری می‌خواهد به اجبار از ما بخرد.» پشتوانه این اعتراضات جملات «باقری» یکی از مشاوران املاک منطقه است که می‌گوید شهرداری باید حداقل متری ۴۰۰ هزار تومان پول برای هر متر زمین با بنا، آب، برق و گاز به مردم بدهد. وی می‌افزاید: «ساکنان این منطقه افراد کم‌درآمدی هستند. خیلی از آنها اجاره‌نشین هایی با چند فرزند و خیلی هم کارگرانی هستند که مجردند و در خانه‌هایی با حمام و دستشویی مشترک زندگی می‌کنند.» او که معتقد است بیشتر ساکنان این منطقه از فروش خانه‌های خود آسیب می‌بینند، می‌گوید: «ساکنان این منطقه با پولی که شهرداری به آنها می‌دهد نمی‌توانند خانه‌های خوبی خریداری کنند. مثلاً یکی از ساکنان منطقه که خانه‌ای ۱۰۲ متری دو طبقه با یک مغازه ۱۲ متری داشته و ۳۵ سال در مغازه خود لوازم خانگی می‌فروخته با پولی که از شهرداری گرفته توانسته یک خانه سه طبقه در منطقه سه راه افسریه که چند خیابان فاصله دارد خریداری کند.»

■ بیانات شهردار

با اعلام مجری، لبخند شهردار تغییر می‌کند، متن سخنرانی‌اش نیز به همچنین. قالیباف به گزارش خبرگزاری فارس می‌گوید خانه و خانواده پدری‌اش نیز در مشهد با همین مشکل روبه‌رو است و از همین رو کاملاً به مشکلات اهالی محل آگاه و آشنا است. قالیباف از آرامش فضا استفاده کرده و ادامه می‌دهد: «اجرای این پروژه با رضایت و همکاری مردم امکان‌پذیر است و شهرداری باید اقدامات خود در این زمینه را کاملاً در چارچوب قانون انجام دهد.» شهردار تاکید می‌کند: «شهرداری از رهگذر اجرای این طرح دنبال منافع اقتصادی نیست و کسی هم ناچار به فروش خانه خود به شهرداری نیست.» شهردار با تاکید بر اینکه بافت‌های فرسوده یک موضوع قدیمی در تهران با سابقه ۵۰ساله است، تصریح می‌کند: متاسفانه طی این مدت در بحث مربوط به توسعه شهری و مسائل زیرساختی در بافت‌های فرسوده، مخصوصاً در مناطق جنوب شهر هیچ‌گونه اقدام جدی و قابل توجهی انجام نگرفته و هر سال به دلایل مختلف رسیدگی به این موضوع عقب افتاده است. او می‌گوید: امروزه واقعیت تلخ این است که در جنوب شهر مناطقی داریم که در هر هکتار آن ۸۰۰ نفر در حال زندگی هستند در صورتی که میانگین ساکنان آن باید ۹۵ تا ۱۲۰ نفر باشد. شهردار تهران خاطرنشان کرد: بی‌توجهی به این مسئله باعث شده که سرمایه‌گذاری در این محل نه تنها برای سرمایه‌گذاران بلکه حتی برای خود اهالی محل مقرون به صرفه نباشد. شهردار حرف مردم را کاملاً درست دانسته و حتی از انتظارشان مبنی بر اینکه شهرداری باید زمین را بالاتر از متری ۳۰۰ هزار تومان بخرد استقبال می‌کند تا اهالی مطمئن شوند که او مشکلات را واقعاً می‌شناسد. اما با این حال این جمله را نیز می‌گوید که شهرداری حداکثر قیمتی را که می‌تواند پرداخت کند قیمت روز است، نه انتظارات مردم.» این جمله دقیقاً همان گفته‌ای است که بیش از یک دهه قبل از شهردار اصفهانی تهران نیز شنیده شده بود. وقتی که غلامحسین کرباسچی در جریان تخریب و نوسازی محله نواب واقع در منطقه ۱۰ اعلام کرد مشکلات را می‌داند اما قانون چیز دیگری می‌گوید. البته این تنها حرف مشابه نبود. قالیباف ثابت کرد که تاریخ دو بار تکرار می‌شود. شهردار مشهدی تهران دیروز همانند همکار اصفهانی خود اعلام کرد: «شهرداری حق ندارد ملک کسی را بدون رضایت مالک خریداری کند و حتماً باید رضایت مردم را جلب کرد. شهردار تصریح کرد: در صورتی که مردم و شهرداری نتوانند با هم بر سر قیمت به توافق برسند، براساس قانون (ماده ۹) کارشناسان رسمی دادگستری هر نرخی را تعیین کنند شهرداری و مردم هر دو مکلف به تبعیت از آن هستند.» قالیباف در پایان تاکید کرد: «شهرداری در قبال زمین‌های واقع در طرح چاره‌ای جز پرداخت قیمت ملک براساس نرخ کارشناسی ندارد و برای حل مشکلات به‌وجود آمده نیز شش سیاست کاری ارائه کرده است.»

■ شش فرمان قالیباف

خرید املاک براساس قیمت کارشناسان رسمی دادگستری، مشارکت شهرداری و صاحبان املاک در ساخت، مشارکت مردم و بخش خصوصی با نظارت شهرداری، ساخت مشارکتی بافت‌های بالای ۱۰۰ متر ضمن اعطای جواز در کوتاه‌ترین زمان ممکن با تخفیف و به‌صورت اقساط، حضور بخش خصوصی و در نهایت پیش‌خرید خانه‌های در دست احداث با تسهیلاتی نظیر وام بانک مسکن که از محل مقررات مصوبات اصلاح بافت‌های فرسوده پرداخت می‌شود شش فرمان قالیباف بود که قرار است مشکلات پیش آمده را برطرف کند. آنچنان که «عندلیب» مدیرعامل سازمان نوسازی نیز به «شرق» می‌گوید «هر کدام از این راهکارها مشکلات بخشی از طرف‌های درگیر را حل می‌کند.» تا به امروز ۱۶۰۰ پلاک از ۳۶۰۰ پلاک موجود در این منطقه با استفاده از هر کدام از این راهکارها خریداری شده است که به گفته معاون سرمایه‌گذاری سازمان نوسازی شهر تهران مشکلی هم به وجود نیامده است.

■ نوسازی فعالانه

طرح نوسازی محله اتابک واقع در منطقه پانزده تهران مشتمل بر چند فاز عملیاتی است که صبح دیروز تنها بخشی از آن به اجرا درآمد. بر اساس آنچه دیروز انجام شد، شهرداری ظرف مدت ۱۸ تا ۲۴ ماه مبادرت به احداث ۵۰۰ واحد مسکونی ارزان‌قیمت می‌کند که اولویت واگذاری تمامی آنها نیز به ساکنان محلی به‌خصوص مالکان خانه‌های ۳۰ تا ۴۰ متری اختصاص داده شده است. شهرداری تمامی این خانه‌ها را به قیمت تمام‌شده و با تسهیلات بانکی در اختیار خریداران خود قرار خواهد داد تا به تنها هدف خود یعنی «محرومیت‌زدایی» دست پیدا کند. «عندلیب» مدیرعامل سازمان نوسازی شهر تهران این اقدام را «نوسازی فعالانه» می‌داند. سیاستی متفاوت از آنچه در طرح نواب که به گفته وی یک «نوسازی منفعلانه» بوده است. عندلیب می‌گوید: در آنجا موضوع اصلی راه بود و در اینجا «محرومیت‌زدایی». بنابراین ما در چندین مرحله به تولید طرح، تولید زمین و تولید مسکن پرداخته‌ایم. او می‌افزاید: «ما باید همه چیز را نو می‌کردیم تا به سیاست نوسازی بافت‌های فرسوده برسیم و این کار را کردیم. اقدام امروز (دیروز) مولود همین نگاه نو در شهرداری بود.» مدیرعامل سازمان نوسازی نیز در نهایت بخشی از حرف‌های معترضان را بجا دانست اما معتقد است «اینها درست، اما اگر این کار را نکنیم، چه کار کنیم، آیا وضعیت بهتر از امروز می‌شود.» به گفته وی شهرداری مدعی حل مسئله به صورت کامل نیست اما تلاش می‌کند مشکلات را کاهش دهد و مردم باید بپذیرند که بعضی مسائل نیز در دست شهرداری نیست و باید همه نهادها و دستگاه‌ها کمک کنند تا مقوله اصلاح بافت‌های فرسوده که هم‌اکنون کسی را جذب نمی‌کند به مسئله‌ای جذاب برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی مبدل شود.

■ تجربه‌های جهانی

هدف جدید شهرداری از نوسازی محله اتابک پی‌ریزی طرحی نو برای «نوسازی فعالانه» عنوان شده است که مشابه آن را در بسیاری از شهرهای توسعه‌یافته دنیا می‌توان یافت. محله «برسی» در محدوده شهر پاریس یکی از این نمونه‌ها است. بازسازی «برسی» که در منطقه ۱۲ پاریس قرار دارد، در زمان شهرداری ژاک شیراک آغاز شد. پروژه بازسازی «برسی» به دلیل تغییر کامل شهر در ابتدا مورد مخالفت قرار گرفت، اما پس از انجام بررسی‌ها و اعلام نتایج این بازسازی شهروندان «برسی» حاضر به فروش خانه‌هایشان شدند. «برسی» از مناطق ناامن پاریس بود که آمار جرم، جنایت، تجاوز و فحشا در آن تا پیش از آغاز برنامه بالا بود، اما با پایان مراحل بازسازی و راه‌اندازی مجدد شهر این منطقه به بهترین منطقه گردشگری در پاریس تبدیل شده است. برای نوسازی، تمامی واحدهای اداری و مسکونی خریداری شد و پس از برگزاری مسابقه طراحی این منطقه و مراکز مختلف تفریحی و فرهنگی آن، مراحل بازسازی آغاز شد. در این راستا منابع اقتصادی بسیاری به خدمت گرفته شد، اما برنامه‌های اقتصادی چون ساخت فروشگاه‌های بزرگ، رستوران و . . . در اولویت نبود. پارک «برسی» با وسعت چندهکتاری از مهمترین برنامه‌های بازسازی بود. ساخت یک‌هزار و ۲۰۰ منزل مسکونی با الگوبرداری از پاریس مرکزی دیگر برنامه این بازسازی بود. پیاده‌روهای استاندارد و متناسب با فضای شهری به همراه فضای سبز و احداث بیش از یک صد پارکینگ از دیگر برنامه‌هایی بود که در این منطقه انجام شد. از سوی دیگر توجه به زیرساخت فرهنگی در «برسی» از مسائل حائزاهمیت است. در این منطقه یک موزه، گالری، سینما و . . . ساخته شد. کافی‌شاپ، کلوپ شبانه، رستوران، مرکز خرید، مغازه‌های متنوع و . . . از دیگر مراکز شناخته شده در این منطقه است. در همین حال مناطق توریستی و گردشگری در این منطقه شناسایی و مورد مرمت قرار گرفت تا گردشگران متعددی را به خود جلب کند. چنین برنامه‌ای دو سال پس از پایان بازسازی در سال ۲۰۰۲ توانست بیش از ۳۵ درصد گردشگر را نسبت به پیش از بازسازی به خود جذب کند. دیگر برنامه‌ای که در این شهر در مراحل بازسازی مورد توجه قرار گرفت، مسئله امنیت و بهداشت بود، به همین دلیل منطقه از انواع مواد مخدر و مراکز پخش و توزیع و معدودی از خانه‌های فساد در منطقه پاکسازی شد. در همین حال با اجرای برنامه‌های کنترل و پیشگیری امکان سرقت، حمله و . . . به حداقل کاهش یافت. در بخش بهداشت با احداث چندین مرکز سرویس بهداشتی، بازسازی لوله‌کشی و جمع‌آوری مکانیزه زباله این منطقه به یکی از سالم‌ترین مناطق پاریس بدل شده است. دیزنی در میدان ساعت منهتن نیز از دیگر مناطقی است که بازسازی شد. پیش از بازسازی، این منطقه مرکز فساد و پخش فیلم‌های پورنوگرافی بود، اما شهردار منطقه به منظور تغییر شکل شهر و توسعه فرهنگی این منطقه را بازسازی کرده و تمامی منطقه را خراب و به جای آن فضای سبز و تعدادی مراکز فرهنگی دایر کرده است.

خلاصه گزارش

۱- شهرداری ظرف مدت ۱۸ تا ۲۴ ماه ۵۰۰ واحد مسکونی در زمینی به مساحت ۸۰۰۰ متر مربع می‌سازد.
۲- تا به امروز ۱۶۰۰ پلاک از ۳۶۰۰ پلاک موجود در بافت فرسوده اتابک خریداری شده است.
۳- اولویت واگذاری واحدهای مسکونی به ساکنان محلی و صاحبان املاک ۳۰ تا ۴۰ متری خواهد بود.

■ ابهامات شهردار

چه باید کرد؟ بدون شک این مهمترین ابهام شکل گرفته در ذهن شهردار پس از حضور در مراسم دیروز بود. سئوالی که پس از مشاهده اعتراضات ساکنان محله اتابک به شهردار شکل گرفت و لبخند ابتدایی او را به عصبیتی توام با کلافگی تبدیل کرد. قالیباف انتظار چنین برخوردی را نداشت، یا حداقل برای واکنش به اعتراضات آماده نبود و این غافلگیری از چشم خبرنگاران پوشیده نماند. به گفته یکی از خبرنگاران «بی‌خود نبود که شهرداران تهرانی هیچ‌کدام وارد این حوزه نشدند و فقط گفتند که بودجه کم است و زلزله در راه.» به هر حال آنها شهروندان تهرانی را بهتر از دو شهردار اصفهانی و مشهدی تهران می‌شناختند. ما نمی‌توانیم با شهرداران همکاری کنیم.

■ اتابک نواب نمی‌شود

گروه اقتصادی: روز گذشته همزمان با حضور شهردار تهران در منطقه ۱۵ شهر تهران و موازی با اعتراضات اهالی این منطقه در مورد قیمتی که شهرداری برای تملک بافت‌های فرسوده خیابان اتابک تعیین کرده، گمانه‌زنی‌های فعالان بازار مسکن نیز در مورد قیمت آینده املاک واقع در خیابان اتابک تهران آغاز شد.

ادامه در صفحه ۴

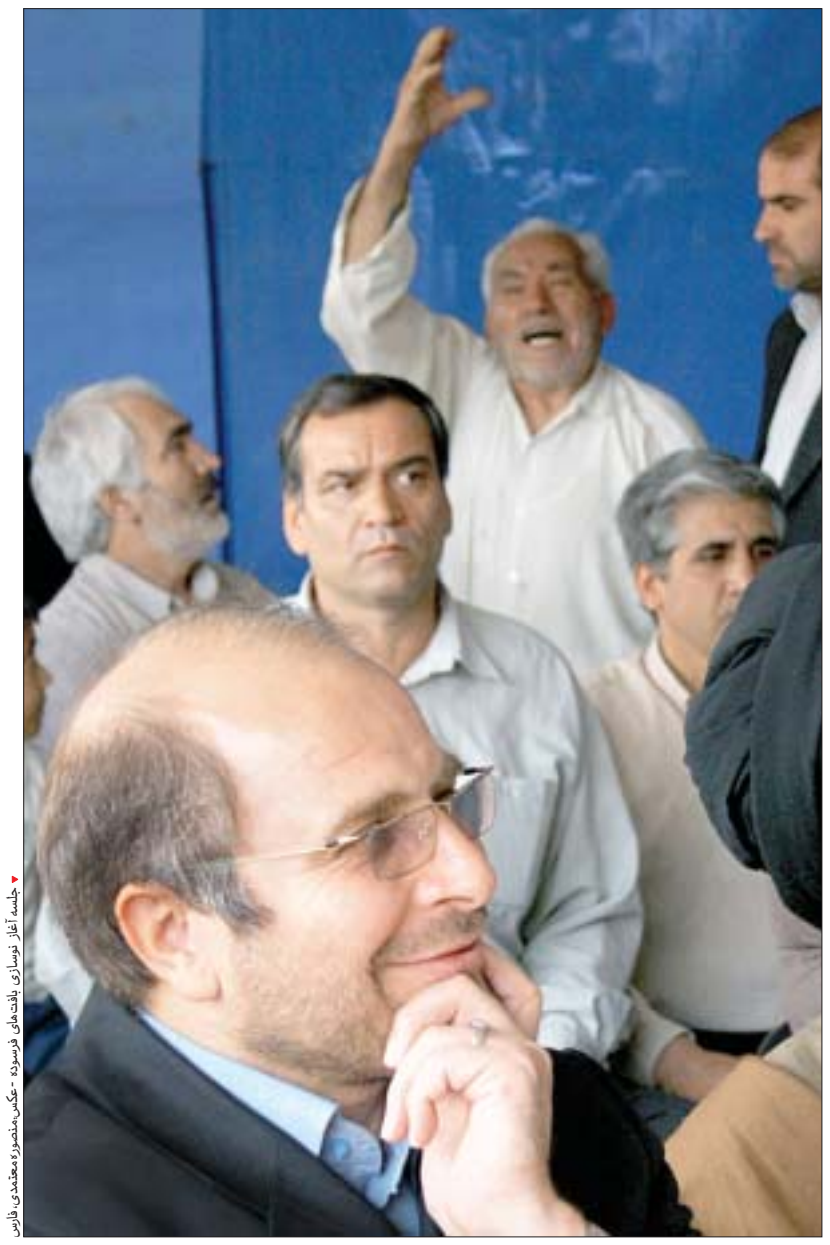

جلسه آغاز نوسازی بافت‌های فرسوده - عکس: منصور محمدی، فارس

تیترها

احمدی‌نژاد: نامه من فرصت تاریخی برای بوش بود

صفحه ۲

نایب رئیس مجلس خبر داد:

لایحه دولت برای تغییر نظام انتخابات

صفحه ۷

اعترافات عامل ترور قاضی مقدس

صفحه ۲۷

بازار دیروز	
یک گرم طلای ۱۸ عیار	۱۵۷۴۰ تومان
سکه تمام بهار «طرح جدید»	۱۶۰۰۰۰ تومان
نیم سکه	۷۹۵۰۰ تومان
دلار	۹۱۷ تومان
یورو	۱۱۸۵ تومان
شاخص کل بورس تهران	۹۵۰۴/۱

صفحه اول

جمهوری پیرمردها

آرش فرح‌زاد: انتخاب جورجو ناپولیتانو به عنوان رئیس‌جمهور جدید ایتالیا همچنان و با گذشت دو روز از این انتخاب تیتر اول بسیاری از روزنامه‌های روز گذشته بود. «لوموند» با استقبال از انتخاب ناپولیتانو می‌نویسد: «صد سال از استقرار جمهوریت در ایتالیا می‌گذرد و این برای اولین بار است که یک کمونیست سابق بالاترین سمت را در این کشور به دست می‌آورد. انتخاب جورجو ناپولیتانو که قبلاً کمونیست بوده و حالا به حزب سوسیال‌دموکرات‌ها پیوسته شکستن تابوی ممنوعیت حضور کمونیست‌ها در بالاترین سمت اجرایی در ایتالیا است که پس از جنگ دوم جهانی مورد توجه قرار داشت. ناپولیتانو تمام ویژگی‌های یک رئیس‌جمهور مقتدر را دارا است.» روزنامه «لاریپوبلیکا» اما سن بسیار بالای سیاستمداران ایتالیا را نگران‌کننده خوانده است: «کارلو آزیلو چامپی در سن ۸۵سالگی سمت ریاست‌جمهوری ایتالیا را کنار گذاشت. ناپولیتانو رئیس‌جمهور جدید نیز در زمان پایان ریاست‌جمهوری‌اش ۸۷ساله خواهد بود. برلوسکونی و پرودی هم فاصله زیادی تا ۷۰سالگی ندارند. جولیو آندره‌ئوتی نخست‌وزیر سابق و سناتور ریتالوی مونتالچینی دو سیاستمدار فعال دیگر نیز به ترتیب ۸۷ و ۹۷ سال دارند. به این ترتیب ایتالیا فاصله‌ای با تبدیل شدن به جمهوری پیرمردها نخواهد داشت.» برگزاری نشست میان اتحادیه اروپا و کشورهای آمریکای لاتین در وین تیتر یک تعدادی از روزنامه‌های اروپایی را به خود اختصاص داده بود. روزنامه آلمانی «تاگس سایتونگ» برگزاری این اجلاس که با حضور دویست سازمان مختلف از هر دو قاره برگزار شد را فاقد ارزش تلقی کرده و می‌نویسد: «اروپا همیشه سعی کرده تا خود را نه تنها شریک تجاری کشورهای آمریکای لاتین بداند بلکه در حوزه‌هایی مانند دموکراسی، حقوق بشر و ارتباط‌های فرهنگی نیز یک شریک بسیار خوب برای آنها باشد. اما اجلاس وین چنین چیزی را نشان نمی‌داد. بحث در مورد موضوعات پیش پاافتاده و کم اهمیت بیشتر از گفتمان‌های انتقادی مورد توجه شرکت‌کنندگان در اجلاس قرار داشت.» اغلب روزنامه‌های آلمان روز گذشته سخنرانی آنگلا مرکل صدراعظم این کشور را در مورد قانون اساسی اروپا مورد توجه قرار داده بودند. «دی‌ولت» انتقاد کردن از وضعیت فعلی را کافی نمی‌داند و می‌نویسد: «حمایت خانم مرکل از قانون اساسی اتحادیه اروپا هیچ چیزی را تغییر نخواهد داد. مرکل و دیگرانی که مانند او از قانون اساسی اتحادیه اروپا حمایت می‌کنند باید این کار را جدی‌تر انجام دهند و تنها به حرف زدن بسنده نکنند.» «تاگس اشپیگل» اما به گونه‌ای دیگر موضع‌گیری می‌کند: «مرکل اگر به اندازه‌ای که برای بهبود رابطه آلمان با آمریکا تلاش می‌کند به وضعیت امروز اتحادیه اروپا و قانون اساسی آن توجه کند بسیاری از مشکلات تاکنون حل شده بود. البته در حال حاضر نیز مرکل بیش از این کاری نمی‌تواند انجام دهد. در میان رهبران اروپا کسی نیست که او را در این راه به طور کامل حمایت کند. شاید مرکل می‌خواهد به انتظار به قدرت رسیدن گوردون براون و نیکولا سارکوزی در لندن و پاریس بنشیند.»

سرمقاله

جک استراو و فهم ایران

عباس ملکی

وزیر امور خارجه انگلستان، جک استراو که سال‌ها سکان هدایت سیاست خارجی بریتانیا را به عهده داشت، سرانجام با کاهش اقبال عمومی از حزب کارگر که در انتخابات محلی نمودار گشت از این سمت برکنار شد. او در دوران سخت و پرتلاطمی برای انگلستان، دستگاه دیپلماسی این کشور را اداره می‌کرد. مسائلی همچون روابط انگلستان با دیگر شرکای اروپایی آن، روابط با آمریکا، اشغال عراق توسط آمریکا و مشارکت تمام و کمال انگلستان در آن و همچنین مواردی همچون افغانستان و سودان از جمله مسائل مهم دوران وزارت او بوده است. اما همان‌طور که خود او نیز گفته بود هیچ کدام از این امور به اندازه موضوع هسته‌ای ایران ذهن او را درگیر نکرده بود. او زمانی گفته بود که سخت‌ترین کار در دنیا مذاکره کردن با ایرانی‌هاست.

برای من این سخن او علاوه بر آنکه به نوعی نشان‌دهنده مشکلات دیپلماتیک ایران با سایر کشورهاست که در برخی از اوقات به عدم درک متقابل دیپلمات‌های ایرانی و دیگر افراد حاضر بر سر میز مذاکره بازمی‌گردد، می‌توان این طور نیز تفسیر کرد که دیپلمات‌های ایرانی در مذاکره جدی و مقاوم و در عین حال غیر قابل انعطاف در موضوعات مربوط به منافع ملی کشور هستند و گفته استراو در این زمینه دلگرم‌کننده است. وی در سفر خود به عربستان سعودی در ۳۰ فروردین سال جاری می‌گوید: «در مذاکره با ایرانی‌ها هیچ وقت نمی‌توان مطمئن شد که پس از آن قرار است چه کار بکنند.» آیا این بدان معناست که دیپلمات‌های ایرانی آنقدر پیچیده بازی می‌کنند که طرف به اصطلاح نمی‌تواند دستشان را بخواند؟ امیدوارم چنین باشد. در این زمینه استراو نیز همین عقیده را دارد و می‌گوید: «ولی باید بگویم که همه ایرانی‌هایی را که من دیده‌ام، خیلی دوستشان دارم و روابط خوبی با ایشان دارم. ولی یکی از جنبه‌های شخصیتی ایرانی‌ها این است که همه چیز را گنگ و مشکوک می‌دانند. این است که ایرانیان باید فکر کنند که چرا هیچ متحدی ندارند. به دلیل اینکه خیلی دشوار است که با هیات ایرانی مذاکره کرد. این شاید از برخی جهات نقطه قوت باشد، اما نه همیشه.» آنان که با علم سیاست خارجی آشنایی دارند می‌دانند که بر تدوین و اجرای سیاست خارجی متغیرهای متعددی تاثیر دارند که ۵ گروه از آنان عبارتند از متغیرهای فردی، نقش گرایانه، دیوانسالارانه، ملی و نظام گرایانه. در این میان متغیرهای فردی به برداشت‌ها، تصورات و ویژگی‌های تصمیم‌گیران مربوط می‌شود. احتیاط در مقابل بی‌ملاحظگی، عصبانیت در مقابل دوراندیشی، عمل‌گرایی در مقابل آرمانگرایی، احساس برتری در مقابل احساس حقارت و . . . این گونه متغیرها بر سیاست خارجی و تصمیم‌گیری در آن تاثیر بسیاری دارد. زیرا بالاخره در سیاست خارجی این انسان و یا انسان‌ها هستند که تصمیم می‌گیرند. یکی از راه‌های نفوذ بر تصمیم‌گیران کشورهای دیگر در سیاست خارجی، وارد شدن به بخش ذهنی و تلطیف برداشت‌ها و ایستارهای آنان در جهت منافع کشور ماست. در این زمینه ایران دارای امکانات بی‌نظیری است. زیرا همه انسان‌ها به صورت غریزی تحت نفوذ زیبایی، طبیعت، تاریخ، مذهب و اندیشه‌های بدیع هستند. اتفاقاً اینها همان‌هایی است که ایران در آنها سرآمد است. ایران می‌تواند از این گونه مزیت‌ها برای جذب دیگران به آشنایی و فهم موضوعات مرتبط با سیاست، اقتصاد و جامعه ایران بهره‌برداری نماید.

ادامه در صفحه ۲

سرکار خانم زهرا یوسفی

مصیبت وارده را به شما و خانواده محترمتان تسلیت عرض می‌کنیم.

دوستان و همکاران شما در تعاونی فرهنگی آموزشی راه رشد

از خوانندگان عزیز روزنامه خواهشمندیم انتقادات و پیشنهادهای خود را به منظور بهبود نحوه توزیع روزنامه از طریق تلفن/نمابر
۶۶۹۵۸۶۱۰
با ما در میان بگذارند.

از ۱۸ خردادماه ۸۵ در شرق
ویژه‌نامه جام جهانی فوتبال - آلمان
خرداد و تیر ۸۵

سازمان آگهی ها ۲۲۰۵۷۰۹۰